

διαφέρουσι πολὺ τῶν τῆς Ἀσίας. Ἡ κατάβασις τοῦ βαρομέτρου τοῦ ἀκολουθεῖ πάντοτε καὶ οὐχί ὡς εἰς τὴν Ἀσίαν ὅπου μένει τοῦτο δικίνητον. Ἡ ἄμμος πίπτει κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ τυφώνος, κατὰ δὲ τὴν πτώσιν αὐτῆς παράγεται χαρακτηριστική τις δεμή, καὶ σχεδὸν πάντοτε, πνέει σιρόκος. Ὁ ἀνεμος οὗτος συχνότατος ὁν εἰς τὴν Σικελίαν, ἐπιφέρει διὰ τῆς ὑψηλῆς του θερμοκρασίας καὶ τῆς ὑπερβολικῆς ξηρασίας του, ἀληθιὴ καύσωνα, καὶ ἔχει, κατὰ τὸν κ. Τζινη, ἥθελεν ἐξαληθοῦ ὁ ἀνεμος οὗτος, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σημείου τῆς μεταβολῆς τῆς Σαχάρας εἰς Οάλασσαν, ἥθελεν ὠρελήρη πολὺ τὴν γεωργίαν τῆς Σικελίας.

Εἰς τὰ διηγήματα μάρμης τινὸς, τοῦ κ. Γεωργίου Σάκη, ἐξηγοῦσα αὕτη εἰς ἐγγονοὺς αὐτῆς, ὑπὸ τὸ πρόστημα θελκτικῶν μύθων, τὰ ουρανικά τῆς φύσεως, διηγεῖ καὶ περὶ τῆς μαργενμένης κόνισις, ἐντὸς κήπου διαλάμποντος ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς θημιουργίας.

“ — Πᾶν διτι βλέπεις εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν μου. Πάντα τὰς ἐγένοντο ἐκ τοῦ μηδενός· σύουσα τὴν ἐσθῆτα μου ἐντὸς τῶν νεφῶν ἐθημιούργησα τὴν ὕλην τοῦ παραδείσου τούτου. Ο φίλος μου τὸ πᾶν διπερ τὰ ἔργα τοῦ ἀέροι, τὰ ἐπανέλαβε διὰ νὰ τὰ ἀναψύξῃ, τὰ κρυσταλλώσῃ η τὰ συσπειρώσῃ ἀφοῦ ὁ ὑπηρέτης μου ἀγεμός τὰ περιέφερεν ἐν τῇ ὑγρότητι καὶ ἐν τῷ ἡλεκτρισμῷ τῶν νεφελῶν καὶ τὰ κατεβίβασεν ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἀπέραντον τοῦτο στερεοποιηθὲν ἀριστερῶν ἐνεδύθη λοιπὸν τὴν γόνιμον σύσιαν μου, καὶ ἡ βροχὴ ἐστὶ μάτισεν ἐξ αὐτῆς ἄμμον, κόπρον, ἀφοῦ πρῶτον κατεκεύασε τὴν γρανίτην, προσφύριτην, μάρμαρον, μέταλλα καὶ ἐν γένει παντὸς εἴδους πετρώματα.... Θαυμάζεις πολὺ βλέπω τὴν ἐσθῆτα μου. Λίτι λοιπὸν ἐν μικρὸν τεμάχιον ἐξ αὐτῆς ἵνα τὸ ἐξετάσῃς ἀνέτως

“ Ἀρέσως ἐξηρτανίσθη, καὶ ὅταν ἥγοιτο τοὺς διφτηλωμούς μου ἐρέθην ἐν τῇ αλινῇ μου. Ο ἥλιος εἶχεν ἥδη ἀντεῖλει καὶ μοι ἐπεμπε τὰς λαμπρὰς ἀκτίνας του. “Εθλεπον μετὰ προσοχῆς τὸ μάχιμον τοῦ ὑφάσματος διπερ η μάχισσα μοὶ ἔθεσεν ἐντὸς τῶν γερῶν μου. Καὶ τοῦτο δὲν ἦτο η σωρὸς κόνισις ἀλλὰ τὸ πνεῦμα μαρτέτι εὑρίσκετο κατακεκυριευμένον ὑπὸ τῶν θελγήτρων καὶ ἐγκυεῖ τὰς κισθήσεις μου σύτως, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ διακρίω καὶ τοιαύτης.